

ГТАХР 17.07.51

САҒИ ЖИЕНБАЕВ ПОЭЗИЯСЫНДАҒЫ ЛИРИКАЛЫҚ ТҮЛҒА

(С.Жиенбаев өлеңдері хақында)

С.Б. Ержанова¹

¹ф.ғ.д., профессор,

Қазақ мемлекеттік қыздар педагогикалық университеті

Қазақстан, Алматы қ. e-mail: esb72@mail.ru

Ақынды ақын ететін оның өлеңдері. Әр ақын өз заманының шындығын жырына арқау ете білуі керек. Сонда ғана оның өлеңдері әсерлі шығады. Ақын болып дүниеге келіп, ақын болып өткен қазақтың дарынды ұлдарының бірі - Сағи Жиенбаев. Ол ешкімге ұқсамайтын, өзіндік қолтаңбасы бар ақын. Оның өлеңдері халық көңілінен шығып, жүректерінен орын тапқан. Ол өлеңдерінде өмірдің бар шындығын, бірін қалдырмай шебер жырлай білген. Мақалада С.Жиенбаев поэзиясындағы лирикалық тұлға туралы сөз болады.

Түйін сөздер: поэзия, лирика, логика, элемент, деталь, аналитика, образ, идея

Ақындарда өз өлеңіне деген мәтіннің тұтастығына мән беруден гөрі ой мазмұнына дискурстық әрекетке мән беруді көздейді. Бұл тарапқа кез келген суреткер арнайы дайындықпен келмейді, өздігінен жүретін процесс. «Басқаларын қайдам, мен өзім ешкімді білген жоқпын, өнердегі бағыттарды қандай күш қалыптастырса да, ол мені де, басқаларын да қамтыды» [1] демекші, ақындардың стильдік ерекшеліктеріне барлау жасау үшін айтылатын мәселенің бағытын да анықтаған дұрыс. Бұл туралы «сонымен қатар әдеби стиль – бұл стильдің жоқтығы, бейсинтаксистік және бейграмматикалық; тіл айтылып отырған мәселемен емес, таза тілекпен айқындалады» дегенді айтады [2]. Бұл туралы посмодернист ғалымдардың пікірі жан-жақты. «Посмодернистік әдебиеттің мәтіндер мен дискурстарды үйлестірудің желілік қағидасының кез келген сәтте диалогты жандандыра алатын тағы бір ерекшелігін» атап өтеді [3]. Дәл сол сияқты ақын С.Жиенбаевтың поэзиясындағы мәтіндер дискурсы диалогты жандандыру сияқты тәсілдердің ақынның қолтаңбалық шеберлігін айқындап береді.

Сағи Жиенбаев поэзиясында көркем ойлау мен көркемдік танымның тұтастығы ақын логикасымен ұштасып жататын. Ақын объективті шындықты тану арқылы заттар мен құбылыстарды санаңызда қарапайым түрде жеткізіп бере алады. Ол және жай жеткізбей бейнелеп, көркемдеп береді. Ақын заттар мен құбылыстардың мәнін танып білу, олардың сырт пішіні мен бейнесін қабылдаумен ғана шектелмей, олардың біртұтас жүйесін құрылымының бүтін, бөлек, элемент-деталь деңгейінде терең талдап, ішкі мазмұнын ашуға тырысады. Сағи Жиенбаев поэзиясының тал өзегіне тән аналитикалық талдаумен шектеліп қалмайды, оған қосымша көркем образдар арқылы бейнелі ойлауға, қиял нәтижесін шындықпен ұластыру негізінде абстрактылықтан нақты нәрсеге, көрініске құрғанды қалайды. Міне, осыдан кейін Сағи поэзиясы рухани идеяның негізінен нәр алып реалды, шынайылығымен жалғасымын тапты деп ойлаймыз.

Ақын өлеңдерін оқыған сәтте күйбең тірлік пен күрделі өмірдің еңсе басқан ауыртпалығынан бір уақ босанып, сыршыл да ғажайып, жұмбақ сырлы, тылсым бір әлемге тап болғандай әсерге бөленесіз. Сағи ақын адамдарға, айнала қоршаған әлемге, өмірдің сан алуан қым-қиғаш құбылыстарына қатысты көзқарастарын, туған жері мен байтақ даласына деген сағынышы мен ыстық ықыласын, табиғат пен тіршілікке қамқор көңілін ойлы да сезімді өлеңдерінде әсем өрнектеп, кесек сөз, бейнелі ой арқылы тұжырымды да тұщымды жеткізе білді. Әркімнің күнде көзбен көріп, көңілмен түсініп жүрген жайттарын Сағи көркем де қарапайым түрде өлең тілінде суреттеп келтіреді. Сондықтан ақын сөзін әркім-ақ өз басынан кешіп отырғандай жылы да әсерлі қабылдайды. Өздерін мазалап жүрген жай-күйдің көркем бейнесін өлеңмен тапса, оқырман қауым қалай ғана әсерленбесін. Ақынмен бірге қуанып, бірге мұңдататыны да сондықтан. Ақынның дүниетанымы өзі өмір сүрген дүниені қабылдауында іңкәрлік, ғашықтық сезімдерін туғызса, соған жауап ретінде ақын кіршіксіз дүниені, әлемді, Отанын нақты алғанда халқын, жұртын таза, пәк танымда танып, қабылдауында жатыр. Дүние деген кең көлемді, көп мағыналы, сондықтан да философияның ең басты категориясының бірі. Егер философия оның жалпы негізін, мәнін ашса, әрбір жеке ғылым, өнер бағыттары оның әр қырын зерттеп, саралайды.

С.Жиенбаев өлеңдеріндегі «кіршіксіз дүние», «жаңарған дүние», «дөңгеленген дүние», «О дүние мен бұ дүние» сияқты «дүние» туралы толғаныстарды, дүниені қабылдаудың, ұғынудың сан қилы тарихи, адами ситуациядағы көріністері бейнеленген концептілік жүйені байқаймыз. Осы ситуациядағы ақынның көңіл-күйі, яғни психологиялық жағдайы, сенімдері мен күйініштері, қуаныштары жан-жақты көрсетілген. Дүниенің адами-мәдениленген бөлшегі ретінде ақын адам өмірі, қоғамның тарихи дамуындағы өзгерістерді, құбылыстарды суреттеуде Сағидың ақындық шеберлігі, тілдік құрал арқылы молынан жіктеліп көрінетін тұстары оның шығармашылығындағы сөздік үлгілердің әдемі қалпын жасаған. «Сонымен қатар көркем әдебиеттегі бейнелілік мәселелеріне шұқшию да ақынның суреттеу амал-тәсілдерін қаншалық, қалай дамытып келгенін белгілеуге бастайтын басқыш болып табылады» [4].

Сағи ақын шығармаларында «дүние» ұғымын кең көлемді аспектіде пайдаланған. Соның ішінде қоғамның адамға әсерін субъектілік ішкі көңіл-күйін танытатын тұстары да аз емес. Ақынның «Сәби боп ылғи көзіме, дүние-тәтті қылықпен, тартады мені өзіне» сияқты тіркестер бір жағынан жалпы ұлттық қабылдаудың тілдік формалары болса, екіншіден, бұл жерде олар нақты контекске ие. Демек, дүниетаным жеке адамның және қоғамның деңгейінде өмір сүреді. Ал «қоғам» ұғымын нақтылайтын болсақ, бұл-белгілі бір тарихи кезеңнің дүниетанымы. Сондықтан, Сағи ақын өзі өмір сүрген заманын таза қалпында қабылдап қана қоймай, лирикалық кейіпкер дүниетанымындағы рухани тазалықты да танытып отырғанын байқауға болады. Сағи шығармашылығынан кеңінен орын алған осындай кіршіксіздік ақындық болмыспен айқындалып жатады. Мұңсыздық пен бейкүнәлік, мөлдірлік пен балғындық, періштелік сияқты қасиеттердің тұнығын да Сағи ақыннан табасыз.

Поэзиямызда кейінгі кезде әр ақынның өздері табиғаттың ұлы бір күшіне, немесе жаратылыстың кейбір құбылыстары Тау, Күн, Жер, Қыран, Тұлпар, Теңіз сияқты поэзиялық ұғымға айналған құбылыстарын жырлау арқылы тамаша туындылар туғызып жатыр. Сондықтан да болар жұртшылық Мұқағалиды – тауға, Тұманбайды – көктемге, Сағиды – теңіз теңеуі де осыдан туып жатыр ма деп ойлаймыз. Расында да Сағидың «Теңізді көп жырлағаны белгілі. Ол жырлары және жемісті шыққан деуге болады. Әрине ақындардың жырларының бел баласындай болып кеткен балама бояуын, астарлы аллегориялық қызметі күшті екеніне дау жоқ. Бірақ бұл айтылғандар шарттылыққа айналып кетпесе болғаны.

Сағидың:

«Ақылғөй – ана – Ақ аспан,
Ұзатты тауға Қор қызын.
Ақ жүзі Аймен таласқан,
Маңдайға біткен жалғызын.
Балбырап балқып жалын жүз,
Қия алмай ұзақ мөлдіреп,
Аттанып кетті Ару қыз,
Аспанын құшып соңғы рет.
Келеді келін жасқанып,
Жат елге бару оңай ма?
Ұзатып салды ақша бұлт,

Сайдағы орман-тоғайға,» [5] – деп айтылатын жырдың мазмұнымен ұқсас келеді.

Ақынның Аспанды – ана бейнесінде көрсетуі де тегін емес сияқты. Бейбіт өмір мен тыныштықтың символындай ұлылықтың құдіретін – ананың ізгі қасиеттері арқылы беретін тамаша жетістіктерге жетеді. Әдетте біз «Жерді – Анаға, Аспанды – Әкеге» теңеу арқылы ой мен санамызда қалыптасқан бейнені басқа қырынан көргендейміз. Сағи соны өзінше түрлендіріп, жаңа сипат арқылы суреттейді. «Ақ жүзі Аймен таласқан», «Келеді келін жасқанып», – деген секілді ақынның қолтаңбасы айқын көрінетін бейнелі де тартымды кейіптеу арқылы ақын, халқымызға тән ұлттық салт-дәстүрдің ерекшелігін ашып көрсетеді. Аспан да тауда жалпы адамзатқа ортақ ұғым болғанымен ақын өз халқының ұлттық нақышымен өрнектеп таза қазақи мінез бен қасиеттер береді. Тіпті Аспан ананы қызын қолдан ұзатып, бата беруі, ару қыздың ел мен жермен қоштасуы, жарына деген адалдығы, ибалы да иманжүзді бойжеткенді елестетеді. Осындай келін тұрмыстың ұлттық көріністері табиғаттың болмыс-білімдерімен соншалықты орынды қабысып жатқанын айқындай түседі.

Сағи ақынның абстрактылықтан ойын нақтылыққа, дәлдікке құрады. Өмір, табиғат сырларын ашуға өте бейім.

«Майда бір желге сүйгізіп,
Майысқан гүлдер далада.
Балапан бұлттар жүр жүзіп,
Балбырап тұрған ауада.
Әлемді нұрға бөлеп күн,
Әлдилеп қана тұрғандай
Бойлары балқын теректің
Бұтағын ауырсынғандай,
Көбелек біткен, асыға,
Қонақтап жатыр гүлге, ырғып,
Көлігдір талдың басынан,
Көздерін ашты мың бүршік.» [5].

Ақынның эстетикалық талғамының өзі бұл өлеңдерінің атасы «Желсіз түнде», «Жазды күні шілде болғанда», «Жазғытұрым», «Жаз» өлеңдерінде дегендей. Міне, жай көзбен көріп, қолыңмен ұстай алмайтын нәзік сезімқұбылысын ақын нақтылықпен ойластыра өрнектеп жеткізеді. Барынша шынайылық басқа тіл айшықтарын керек етпейді де. Сезім салмақтығын құбылыс ақиқаттығына бағындырады. Сағи табиғаттың бай көріністеріне жан бітіре суреттегенде оған сенгендей емес, оқушыға әсерлі етіп, көрсету үшін барады. Ақынның «Жел мен күн» атты шығармасында Жел мен Күннің жанды бейнеге ауысуы тамаша үйлесім табады. Ұзақ өлең желісі Жел мен Күннің ерекшелігінің сан алуан тартыспен шиеленіс арқылы аша отырып көрсетеді.

«Көндіріп қызды ырқына,
Шығармақ елге атағын.
Еріксіз – тартып жұлқылап,
Шешеіпті қыздың шапанын.
Түі жоқ басын иетін,
Бұрымы жерге шашылып.
Көргесін бұзық ниетін,
Алыпты қыз да ашынып.» [5].

Ақын «Қыз» арқылы Желдің бүкіл болмысын, сипатын ашып, сұрықсыз-сұрқия кейіпте алады да оған қарама-арсы шендестіру мақсатында ары қарай:

«Жарқырап сәуле айнала,
Жалыны бойын қыздырып,
Жарқындай берге жай ғана,
Қарапты Күнге қыз күліп.
Амалың бар ма бұ шақта,
Алтын Күн ерні тигесін.
Арудың өзі-ақ құшақтап,
Ағыта берген түймесін.» [5].

Міне, адам үшін қажетті табиғаттың ұсақ көріністерінен бастап, бар тіршіліктің нұрлы Күнге дейінгі келелі көріністері ақын лирикасын айшықтай түседі.

Күн, жел сияқты заттар әдебиетіміз үшін жаңалық емес. Ол ауыз әдебиетінің бұрыннан-ақ теңеулік, метафоралық қызметін атқарып келеді. «Айым», «Күнім» деген ұғымдардың халық жүрегінен орын алуы да сондықтан. Халық қашаннан да өз тіршілігі үшін өте маңызды құбылысты құрмет тұтады. Бүкіл әдемі тіршіліктің – Прометейі – Күнге деген құрмет те содан туған. Осылай қалыптасқан көне ұғымның өзі мына өлең ерекшелігінен шешімін табады. Ақын шеберлігінің өзі осы құбылыста жаңа сипатта өзгеше жырлайтынында болып отыр. Жел мен Күннің арасындағы табиғи байланыстың себебін ашады. Ақын сол Күнді жырлау арқылы кісінің сезіміне қозғау салады. Бұл көріністер оқушының сезімін тұр-тұрлап оятқандай болады. Кісінің бойындағы эстетикалық сезімін көркемдік шұғыласымен көме түседі. Бұдан біз ақын лирикасындағы қарым-қатынасты жырлағанын көреміз. Дәл осындай пікірімізді С.Жиенбаевтың бейнелі өрнекке бай өлеңдерінің бірі – «Толқын мен қыз» атты жырына да айтуға болады. Өлеңдегі философиялық тереңдік, көркемдік таным ақын шеберлігін шындай түскенін байқаймыз. Интимдік сезімге құрылған өлең желісі екі түрлі жаратылыстың бір-бірімен байланысын көзіндік құбылыстары арқылы нақтылы көріну формасына келіп саяды. Мұның өзі өзіміз өмір сүрген дүниенің образы арқылы тануға жетелейді. Ақын бірқатар

өлеңдерінде жыл мезгілдерін әңгімелеп, оның ерекшелігін адам әрекетімен байланыстыра жанды суреттейді. Ол поэзиямызда Абай салған дәстүрді әрі қарай дамытып, астарлы ойды тереңнен түйіндеп отырады. Мәселен, «Көктем», «Күзгі бақта», «Қар туралы жыр», «Көңілдегі жаз күнін» сияқты өлеңдері оның ақындық эволюциясын байқататын туындылары.

Ақын көктемін – «Суланған шашын сілкініп таралған талдарынан, торғын жібектен оранған тоғайлардан, беттегі әжімін жасырған жастардан көрсек, жазын – көңілдегі қаз үнінен, көк шалғында ойнаған күлгін сәуледен, күзін – жас балашадай ойыншығын жоғалтып ыңылдаған желден, дірілдеген жапырақтан, қысын – жаңа түскен жас келіндей жасқанып түскен қарынан» көреміз.

Табиғатты тәңір тұтқан ақынның жыл мезгілдерінің ішінде осы уақытты көп жырлауы да ақынның көктемде дүниеге келуінен болған ұқсастықтар ма дейсіз. «Көктемгі көкшіл жазық», «Көктемнің балғын кезі», «Көктем еді», «Көктемде құрғап» т.б. өлеңдері ой мен образдың біте қалуынан туған дүниелер. «Көктеректің басына көтерілер көктемдей» деп ақынның өзі айтпақшы көктем туралы көгілдір жырлардың бастауы да сол қазақтың құба даласы, оның ішінде өзі туған жерден басталады. Ақтөбе, Үстірт, Жем өзенінің бойындағы Оймауыттан шыққан нәзік те сұлу үн Ақ Жайық пен Атырауды аралап, Сырмен сырласып, Көкше көріністерін тамашалап, Қарақұммен қауышып, Ыстық көл самалына кеудеңізді тосып, Алатауға бір-ақ ораласыз. Мұндай сезім сізге «Ыстық көл самалы», «Көкше көріністері» циклын, «Атырау саздары», «Қарақұм аттары», «Сыр әуендерін» оқығанда пайда болады. Сондықтан да Сағи Жиенбаев поэзиясының басты ерекшелігінің бірі, табиғат құбылыстарының адам сезімінің өзгерістерімен астарлап берілуінде. Ақын қандай бір тақырыпқа қалам тартпасын көңіл күйі табиғатпен байланысты болады. Сол табиғат құбылыстарының өзі адам бойындағы нәзік сезім, көңіл-күйінің өзгерісі тәрізді болып кетеді.

«Бірте-бірте көңіліме Күн қызып,

Ұйықтап жатқан гүлдерді жүз тұрғызып!» [6].

Көрдіңіз бе, жерде күн ақынның шабытын шалқытып, жан сезіміндегі гүл жырларды жандандыра бастайды. Сол жанданған табиғат тіршілік иесіне айналады да, адам бойындағы қасиеттерге ұқсас қимылдар жасайды. Кейде тіпті лирикалық кейіпкермен мінездес сияқты болып кететіні бар.

С.Жиенбаев ақын ретінде ойды ойып ап, дайын күйінде бермей, ойды өрбітіп, тіршілік процесіндей дамытады, өршітеді. Табиғи арнасымен желілеп жеткізеді. Соның бәрінде де ұлы жазушы айтқандай толып жатқан образ, көп шындық, жұртшылыққа ортақ шындық бар. Ақын осы шындықтан танған емес. Қай өлеңін алсаңыз да сезімге салмақ салады, құбылыстың ақиқаттығына жүгінтеді:

«Әлемді нұрға бөлеп күн,
Әлдилеп қана тұрғандай.
Бойлары балқып теректің,
Бұтағын ауырсынғандай.
Көбелек біткен асыға,
Қонақтап жатыр гүлге ырғып,
Көгілдір талдың басынан,
Көздерін ашты мың бүршік.

Бойларын балқытып теректің, бұтағын ауырсынғандай» [5].

дегендегі шындық пен әдеміліктің тең жарасымдылығы қандай сүйкімді. «Көгілдір талдың басынан көздерін ашты мың бүршік» әдемі суреттің өзі мүлдем тірі дүниеге айналғандай. Ақын өзінің бар тағдырын табиғатпен етене сезініп, өжеттігін де өлең өзегіне өріп жібереді. Ақын «көк көйлекті», «гүл тақиялы», «күлім-көзді» көктем, қайнар шабыт беріп, ақын жанымен үлкен үйлесім табады. Сағидың ұғымынша бұл мезгіл – жыл еркесі.

«Балапан бұлттар жүр жүзіп, балбырап тұрған ауада». Ақынның ұшқыр асқақ сезімі осылай дейді. Алабұртқан алау көңілдің желігі. Дегенмен де ол өз өрнегінен таймайды. Бос сөздікке салынбайды. Өйткені ол – ақынның шын жүрегінен шыққан шынайы жырлар. «Шын жүректен шыққан сөз, қашанда жүректен орын табады», демеп пе еді Мизами. Сағида «Қойнына өлең ергізіп, ұйқысынан қуанып тұратын, ақпанда желдің жалына жабысып жүретін, күзгі терегі ойыншығын жоғалтқан жас баладай үй жанында ыңылдап тұратын» кейіпкер бар. Бұл сияқты ұтымды жасалған суреттеулерді оның өлеңдерінен көптеп кездестіруге болды.

Сағи Жиенбаев өлеңдеріндегі табиғат құбылысын жан-жануарлар, бозторғай тіршілігін еліктіріп жырлай отырып-ақ олардың бойынан адам өміріне ұқсас, адамзат тіршілігіне орайлас сипаттар көрсетеді.

Мәселен, «Балғын гүлдер», «Боз тұман шөгіп», «Гүлдер», «Тау», «Аққулардай», «Құс әні», «Бозторғай», «Орқиік», «Ақ жаңбыр», «Ақпанның желі», «Құлын» өлеңдерінде табиғат пен тіршіліктің тұтастығын бейнелейтін шығармалар.

Сонымен Сағи Жиенбаев лирикасының шеберлігі, өлеңмен өркен салуы, құбылысқа қимыл беру, асқан сезімталдық пен көрегендіктің жемісі. Әсем сурет пен әдемі құбылыстың үйлесімі. Ақын творчествосының өзегін құрайды.

Қашаннан да қасиетті туысқандық,

Адам мен табиғаттың арасында.

деп Сағи Жиенбаевтың өзі айтпақшы адам мен табиғатты тұтастыру арқылы ақын үлкен биіктерге жеткен.

«Поэзия – қай халықта болмасын, әдебиеттің түп-тамыры, алтын қазығы болып есептеледі»[7]-деп, ізденуші Б.Матайдың пікірінше, қазақ өлеңтануының хас шебері марқұм С.Жиенбаев - шын мәнінде табиғатты тәңіріндей тұтқан лирик. Табиғат сүйіспеншілік сезімінің ең жоғарғысын талап етеді, ол үшін ақында бүкіл ізгілік атаулының ұшқыр қиял, бай фантазия бір сөзбен айтқанда автордың эстетикалық талғамын қажет етеді. Сонымен бірге табиғатты шынайы суреттеуге шеберліктің ролі күшті екені белгілі. Осы жауапты талаптардан лирикалық кейіпкеріміз жоғары көріне біледі. Ақынның табиғат көркін тек суреттеп қана емес, бейнелеп, құбылтып, тірі организмге айналдырып жібере алатын қасиеті бар. Бұл ақынның шеберлігінің айғағы деп бағалауымыз тиіс.

Пайдаланылған әдебиеттер

- 1 Heller, J. Reeling in Catch-22. Catch as Catch Can. – New York: Simon and Schuster, 2003.- 447 p.
- 2 Дьяков А.В. Феликс Гваттари: Шизоанализ и производство субъективности Курск: Издательство Курск. Гос. Ун-та, 2006. -246 с.
- 3 Мировой литературный процесс: контент, направления, тренды. – Алматы: Ғылым ордасы, 2017 - 202 с.
- 4 Ержанова С.Б. Тәуелсіздік тұсындағы қазақ әдебиеті. Алматы, 2010
- 5 Сағи Жиенбаев. Шығармалар жинағы. Алматы, «Мереке» баспасы, 2014
- 6 Жиенбаев С. Бақ құсы: Таңдамалы лирика /Құраст. Е.Дүйсенбайұлы. Алғысөзін жазған Қ.Шаңғытбаев.- Алматы: Раритет, 2002.- 232 б.
- 7 Матай Б. Ай Чиңнің өмірі мен шығармашылық мұрасы. Қазақ мемлекеттік қыздар педагогикалық университеті «Хабаршысы» журналы, № 4-5 (70) 2017.

ЛИРИЧЕСКИЙ ГЕРОЙ В ПОЭЗИИ САГИ ЖИЕНБАЕВА

(о стихах С.Жиенбаева)

С.Б. Ержанова¹

¹ д.ф.н., профессор

Казахский государственный женский педагогический университет

Казахстан, г.Алматы, e-mail: esb72@mail.ru

Поэта поэтом делают его произведения. Каждый поэт должен уметь отражать в своих стихах правду о своей эпохе. Один из таких прирожденных акынов, талантливый сын казахского народа - Саги Жиенбаев. Он акын, имеющий свой стиль, не похожий ни на кого. Его произведения горячо любимы народом и имеют своё место в сердцах читателей. Он умело описывал всю горькую правду жизни. В статье рассказывается о лирическом герое в произведениях С.Жиенбаева.

Ключевые слова: поэзия, лирика, логика, элемент, деталь, аналитика, образ, идея

LYRIC PERSON IN THE POETRY OF SAGI ZHYENBAEV

(on the poems of S.Zhienbayev)

S.B. Erzhanova¹

¹Dr.Sci. (Phylology)

¹Kazakh State Women's Teacher Training University

Kazakhstan, Almaty, e-mail: esb72@mail.ru

Poet becomes the poet due to his poetic works. Every poet should be able to reflect in his poems the truth about his era in which he lives. One of such innate akyns, the talented son of the Kazakh people is Sagi Zhienbayev. He is akyn, who has his own style and does not resemble anyone. His works are fondly loved by the backgammon and have their place in the hearts of readers. He skillfully described the whole bitter truth of life in his poems. The article tells about the lyrical hero in the works of S.Zhienbayev.

Key words: *poetry, lyrics, logic, element, detail, analytics, image, idea*